

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ I.**, bývajúcej v H., **2/ M.**, bývajúcej v P., **3/ M.**, bývajúceho v P., zastúpených JUDr. J., advokátom so sídlom v T., proti žalovanému **I.**, bývajúcemu v K., zastúpenému prof. JUDr. P. CSc., advokátom so sídlom v K., **o určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5 C 86/2004, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. júna 2007 sp. zn. 19 Co 98/2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e**

- a) výrok rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. júna 2007 sp. zn. 19 Co 98/2006, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo 14. novembra 2005 č.k. 5 C 86/2004-155 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 15. februára 2006 č.k. 5 C 86/2004-174,
- b) výroky rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo 14. novembra 2005 č.k. 5 C 86/2004-155 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 15. februára 2006 č.k. 5 C 86/2004-174, ktorými bolo rozhodnuté vo veci samej.

Vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súde Považská Bystrica na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo 14. novembra 2005 č.k. 5 C 86/2004-155 určil, že nehnuteľnosti v katastrálnom území O., ktoré sú v katastri nehnuteľností zapísané na liste vlastníctva č. X.: **1.** ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoría vo výmere X. m², výrobná hala súpisné č. X. na parcele č. X., budova súpisné č. X. na parcele č. X. sú v podielovom spoluvlastníctve

žalobkyne 1/ a žalovaného v podiele 2/X. a žalobkyne 2/ v podiele 8/X., 2. ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m² sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne 1/ a žalovaného v podiele 4/20, žalobkyne 2/ v podiele 5/20 a žalobcu 3/ v podiele 11/20, 3. ako parcela č. X. – zastavaná plocha a nádvoria vo výmere X. m², rodinný dom súpisné č. X. na parcele č. X. sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne 1/ a žalovaného v podiele 4/X., žalobkyne 2/ v podiele 1/X. a žalobcu 3/ v podiele 5/X. (nehnutelnosti označené pod 1. až 3. ďalej len ako „nehnutelnosti“). Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcom trovy konania. Výsledkami vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci za účelom spoločného podnikania uzavreli v rokoch 1996 až 2000 viacero zmlúv o združení podľa § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka, v ktorých medziiným dohodli výšku podielov na spoločne nadobudnutom majetku. Žalovaný bol v zmysle kúpnych zmlúv, na základe ktorých bol povolený vklad do katastra nehnuteľností pod zn. V., V., V., V. a V., postupne zapisovaný ako výlučný vlastník nehnuteľností. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný pri nadobúdaní nehnuteľností nerespektoval ustanovenia zmlúv o združení a v rozpore s obsahom týchto zmlúv „si dal nehnuteľnosti zapísať len na svoje meno“. Z toho vyvodil, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na určení, že takto nadobudnuté nehnuteľnosti sú v podielovom spoluvlastníctve jednotlivých účastníkov združenia (§ 80 písm. c/ O.s.p.), lebo ak bude žalobe vyhovené, dosiahnu zápis ich spoluvlastníctva v katastri nehnuteľností. Opodstatnenej žalobe vyhovel, pričom otázku, či a v akej miere sa jednotliví účastníci združenia skutočne podieľali na spoločnom podnikaní nepovažoval v danom prípade za právne významnú – podľa jeho názoru pri určovaní výšky spoluvlastníckych podielov účastníkov na nehnuteľnostiach boli rozhodujúce ustanovenia zmlúv o združení, ktoré určovali výšku podielov účastníkov združenia na spoločne nadobudnutom majetku bez ohľadu na mieru ich pričinenia. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Doplňacím rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 15. februára 2006 č.k. 5 C 86/2004-174 bol rozsudok tohto súdu zo 14. novembra 2005 č.k. 5 C 86/2004-155 doplnený tak, že nehnuteľnosti v katastrálnom území O. zapísané na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m² a parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m² a rodinný dom súpisné č. X. na parcele č. X. sú

v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne 1/ a žalovaného v podiele 4/X., žalobkyne 2/ v podiele 1/X. a žalobcu 3/ v podiele 5/X..

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 28. júna 2007 sp. zn. 19 Co 98/2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s doplnčiacim rozsudkom vo výroku vo veci samej potvrdil a vo výroku o trovách konania zrušil; vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa o preukázaní naliehavého právneho záujmu žalobcov na určení podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, lebo rozsudok, ktorým sa vyhovie žalobcami podanej určovacej žalobe, bude podkladom pre zmenu zápisu vlastníctva nehnuteľností. V katastri nehnuteľností je totiž ako ich výlučný vlastník vedený len žalovaný, a to napriek tomu, že nehnuteľnosti boli nadobudnuté v čase existencie združenia a vykonávania jeho podnikateľskej činnosti. Zo zmlúv o združení vyplýva podiel jednotlivých členov združenia na majetku nadobudnutého spoločnou činnosťou; z hľadiska jeho výšky ale tieto zmluvy neurčujú, že by bola významná miera faktickej činnosti účastníkov združenia a miera, ako sa podieľali na činnosti združenia. Pre posúdenie danej veci preto nebolo potrebné skúmať opodstatnenosť námietky žalovaného, že žalobcovia 2/ a 3/ sa na činnosti združenia nepodieľali. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že nehnuteľnosti boli nadobudnuté za finančné prostriedky obstarané pred vznikom združenia, odvolací súd poukázal na to, že žalobkyňa 1/ a žalovaný (ako bezpodieloví spoluvlastníci) vložili spoločný majetok do združenia (§ 831 Občianskeho zákonníka). Vloženie peňažných prostriedkov môže byť zohľadnené v rámci vyporiadania zaniknutého združenia. Odvolací súd k námietke žalovaného, že zmluvy o združení stanovením určitých percentuálnych ukazovateľov upravujú len mieru účasti na príjmoch a výdajoch účastníkov združenia, nie však ich podiely na spoločne nadobudnutom majetku, uviedol, že článok 4 zmluvy o združení treba interpretovať tak, že sa týka tiež majetku nadobudnutého z týchto príjmov. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa o určení výšky spoluvlastníckych podielov jednotlivých členov združenia za správne, a preto napadnutý rozsudok vo veci samej potvrdil (§ 219 O.s.p.). Výrok o náhrade trov konania odôvodnil tým, že v konaní nebola odstránená spornosť ohľadom výšky všeobecnej ceny nehnuteľností.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu žalovaného podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu mimoriadne dovolanie s odôvodnením, že v danej veci došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p. (§ 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a že

napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy dospeli k záveru o preukázaní naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.) bez toho, aby prihliadli na skutočnosť, že predmetná určovacia žaloba bola podaná až po zániku združenia a do úvahy prichádzala žaloba o plnenie. Tak odvolací súd, ako aj súd prvého stupňa opomenuli, že pri nadobudnutí nehnuteľností nebolo možné aplikovať § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, lebo toto ustanovenie sa vzťahuje na nadobudnutie vecí na základe zmluvy. Kúpne zmluvy, ktorými mal žalovaný nadobudnúť výlučné vlastníctvo nehnuteľností, súdy „v rámci dokazovania nezabezpečili do spisu“. Ak žalovaný na ich základe nadobudol nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva a (ako tvrdia žalobcovia) použil pri tom peňažné prostriedky združenia, žalobcovia sa mohli domáhať len týchto finančných prostriedkov, a nie určenia spoluvlastníctva. Z tohto dôvodu nebol daný naliehavý právny záujem žalobcov na určení ich podielového spoluvlastníctva (§ 80 písm. c/ O.s.p.), žalobcovia sa ochrany ich práv mohli domáhať iba žalobou na plnenie (§ 80 písm. b/ O.s.p.) a ich určovacia žaloba mala byť zamietnutá. Súdy dostatočne nezohľadnili, že v čase podania žaloby (7. apríla 2004) bolo už združenie rozpustené (dňom 30. apríla 2003) vystúpením 3 z celkového počtu 4 členov združenia. Vyhovením predmetnej určovacej žalobe sa nedosiahlo odstránenie neistoty v právnom vzťahu účastníkov konania, ale (a to vzhľadom na pretrvávajúcu spornosť práv a povinností účastníkov združenia a ich nevyporiadanie sa po rozpustení združenia) sa založil ďalší spor – smerujúci k zrušeniu podielového spoluvlastníctva súdom (§ 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Navyše, súd prvého stupňa doplniacim rozsudkom duplicitne rozhodol o niektorých nehnuteľnostiach, o ktorých už rozhodol v dopĺňanom rozsudku (išlo napríklad o parcelu č. X., v prípade ktorej bola namiesto správnej výmery X. m² uvedená nesprávna výmera X. m²); odvolací súd ale na tieto skutočnosti neprihliadol. Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky žiadal zrušiť tak rozsudok odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaný vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s týmto opravným prostriedkom generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Zdôraznil, že Občiansky zákonník pri úprave združenia zakotvuje iba zásadu delenia majetku, nie však vznik akéhosi podielového spoluvlastníctva zo zákona. Pokiaľ by malo byť medzi účastníkmi združenia založené podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, museli by všetci účastníci združenia byť účastníkmi zmluvy, na základe ktorej sa nehnuteľnosti nadobudli. V danom prípade ale kúpne zmluvy, ktorými boli nadobudnuté nehnuteľnosti, uzavrel ako kupujúci len

žalovaný. Žalobcovia nesprávne a v rozpore s § 834 Občianskeho zákonníka (toto ustanovenie sa netýka akéhokoľvek majetku získaného za trvania združenia, ale len majetku získaného pri výkone spoločnej činnosti) tvrdia, že nie je dôležité, v akom rozsahu sa podieľali na spoločnej podnikateľskej činnosti združenia. Na určenie spoluvlastníctva nehnuteľností v podieloch, ktoré sú v zmluve o združení uvedené ako podiely členov združenia na príjmoch a výdajoch združenia, nie je žiadny právny podklad. Súdny teda v preskúmvanej veci zásadne pochybili tak pri určení subjektov spoluvlastníctva, ako aj výšky ich spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach. Navyše, pri rozhodovaní vychádzali z nesprávneho záveru, že v danom prípade došlo k rozpusteniu združenia (t.j. právnomu úkonu všetkých členov združenia s ich zhodnými prejavmi vôle spoločne ukončiť činnosť združenia); opodstatneným bol ale (so všetkými právnymi dôsledkami) jedine záver, že v skutočnosti došlo k vystúpeniu žalobcov zo združenia. V doplnení vyjadrenia k mimoriadnemu dovolaniu žalovaný do spisu založil majetkové priznanie žalobkyne 1/ a žalovaného, v ďalšom doplnení poukázal na skutočnosť, že v obdobnej veci týchto účastníkov vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17 C 56/2004 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16 Co 273/2008 bola žaloba zamietnutá.

Žalobcovia 1/ až 3/ vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedli, že mimoriadne dovolanie nie je opodstatnené. V rozpore s účelom a podstatou dovolacieho konania sa v ňom spochybňuje správnosť rozsahu vykonaného dokazovania a vyhodnotenia vykonaných dôkazov. V mimoriadnom dovolaní nie je dostatočne odôvodnený záver o nesprávnom právnom posúdení veci v napadnutom rozsudku. Podľa ich právneho názoru dostatočne preukázali ich naliehavý právny záujem na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.), ktorý je daný vždy vtedy, ak zápis v katastri nezodpovedá skutočnosti. Navyše, naliehavý právny v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. je daný aj vtedy, ak sa požadovaným určením môže predísť žalobe na plnenie (R 42/1994). Žalobcovia v konaní preukázali aj uzavretie jednotlivých kúpnych zmlúv v rokoch 1996, 1997, 1998 a 2000, ktorými mal žalovaný nadobudnúť nehnuteľnosti iba do jeho výlučného vlastníctva, napriek existencii bezpodielového spoluvlastníctva manželov (so žalobkyňou 1/, ktoré zaniklo až ku dňu 23. marca 2004) a napriek existencii a vykonávaniu podnikateľskej činnosti združenia, a to za peňažné prostriedky získané združením. Pritom nehnuteľnosti počas existencie združenia slúžili na výkon spoločnej podnikateľskej činnosti. Z listinných dôkazov, ktoré boli pripojené už k žalobe, vyplývali všetky rozhodujúce skutkové okolnosti (existencia združenia aj výška podielov účastníkov združenia na majetku nadobudnutom výkonom spoločnej podnikateľskej

činnosti), ktoré súdy správne právne posúdili. Žalobkyňa 1/ v konaní na súdoch nižších stupňov vyvodzovala nadobudnutie spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam ako bezpodielová spoluvlastníčka nadobúdajúca právo k veciam nadobudnutým jedným z manželov za trvania manželstva a zároveň tiež ako účastníčka združenia podieľajúca sa na výkone spoločnej podnikateľskej činnosti; žalobcovia 2/ a 3/ vyvodzovali nadobudnutie spoluvlastníctva nehnuteľností ako účastníci združenia podieľajúci sa na výkone spoločnej podnikateľskej činnosti združenia. Žalovaný v podstate ani nepopieral spoluvlastnícky vzťah žalobkyne 1/ ako bezpodielovej spoluvlastníčky. Keďže združenie v zmysle § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka nemá právnu subjektivitu a vlastníctvo je v združení rozdelené medzi členov združenia, môže byť majetok nadobudnutý počas činnosti združenia len v spoluvlastníctve členov združenia. Ku vzniku spoluvlastníctva tu dochádza priamo zo zákona a zánikom združenia toto spoluvlastníctvo nezaniká. Ak žalovaný v právnom postavení člena združenia uzavrel ohľadom nehnuteľností kúpne zmluvy a kúpne ceny uhradil z finančných prostriedkov obstaraných výkonom spoločnej podnikateľskej činnosti členov združenia, predmet kúpy tvorí spoluvlastníctvo členov združenia. Takéto (i keď nie zmluvou nadobudnuté) spoluvlastníctvo v plnom rozsahu zodpovedá § 834 Občianskeho zákonníka a neodporuje § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z ničoho pritom nevyplýva opodstatnenosť námietky generálneho prokurátora Slovenskej republiky, že žalobcovia sa v danom prípade mohli domáhať len vrátenia finančných prostriedkov, ktoré žalovaný použil na úhradu kúpnych cien. Na tom, že žalobcovia sa opodstatnene a s právnymi dôsledkami v čase rozhodovania súdov (teda nie za dobu minulú) domáhali určenia ich spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, nemôže nič zmeniť skutočnosť, že žalobu podali po zániku združenia. K poukazu, ktorý sa v mimoriadnom dovolaní týka duplicitného rozhodnutia o niektorých nehnuteľnostiach, žalobcovia uviedli, že tento nemá nič spoločné s dôvodmi, pre ktoré možno podať mimoriadne dovolanie. Z uvedených dôvodov označili žalobcovia napadnuté súdne rozhodnutia za správne a žiadali neopodstatnené mimoriadne dovolanie zamietnuť a žalovaného zaviazat' na náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

I. V mimoriadnom dovolaní sa uvádza, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. (§ 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p.); nekonkretizuje sa ale, ktorý postup súdu vykazuje znaky procesnej vady konania v zmysle § 237 O.s.p. O procesnú vadu tejto povahy ide v zmysle uvedeného ustanovenia vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolací súd, ktorý je zo zákona povinný prihliadať na procesné vady konania uvedené v § 237 O.s.p. (viď § 243i ods. 2 O.s.p. a § 242 ods. 1 O.s.p.) nezistil, že by súdy nižších stupňov zaťažili konanie niektorou z predmetných procesných vád; o vadu tejto povahy z materiálneho hľadiska (hľadiska dopadu na práva a povinnosti účastníkov predmetného súdneho konania) a tiež z hľadiska potreby ochrany práv a zákonom chránených záujmov uvedených v § 243e ods. 1 O.s.p. nejde ani v prípade (inak opodstatnenej) námietky, že dopĺňacím rozsudkom bolo rozhodnuté aj o niektorých nehnuteľnostiach, ktorých sa týkal už dopĺňaný rozsudok.

II. Súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní je zo zákona povinný prihliadať nielen na procesné vady vymenované taxatívne v § 237 O.s.p., ale tiež na procesné vady inej povahy, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. a § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.). Rovnako na tzv. iné vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, keď nie sú v mimoriadnom dovolaní namietané.

K procesnej vade, na ktorú sa vzťahuje § 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p. dochádza medziiným vtedy, keď dokazovanie nebolo súdom vykonané spôsobom, ktorý predpisuje zákon. V zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. sa dôkaz listinou vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

V danom prípade bolo do spisu založených viacero listín. Išlo pritom aj o listiny, majúce rozhodujúci význam z hľadiska preukázania tak naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., ako aj skutkového stavu, z ktorého žalobcovia vyvodzovali opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V tomto zmysle treba poukázať najmä na zmluvy o združení, sobášny list žalobkyne 1/ a žalovaného, výpisy zo živnostenského registra vydané účastníkom konania, výpisy z listov vlastníctva, listinu o právnom úkone, v ktorej bola prejavená vôľa ukončiť činnosť združenia, a priznania k dani z príjmov fyzických osôb.

O tom, či dokazovanie týmito listinami bolo vykonané v súlade so zákonom, môže dovolací súd usudzovať vždy len zo zápisníc z pojednávaní, ktoré sú založené v spise.

Zo zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Považská Bystrica zo 16. novembra 2004 (č.l. 117 spisu), z 11. januára 2005 (č.l. 120 spisu), z 11. apríla 2005 (č.l. 124 spisu), z 10. mája 2005 (č.l. 129 spisu), zo 17. októbra 2005 (č.l. 142 spisu) a napokon zo 14. novembra 2005 (č.l. 147 spisu) nevyplýva, že by súd prvého stupňa vykonal dokazovanie uvedenými listinnými dôkazmi spôsobom, ktorý určuje § 129 ods. 1 O.s.p. Pritom, ako vyplýva z odôvodnenia jeho rozhodnutia, z obsahu týchto listín súd vychádzal a aj na ich základe ustálil svoje skutkové zistenia, z ktorých vyvodil právne závery.

Ani zo zápisnice, ktorá bola spísaná na pojednávaní pred Krajským súdom v Trenčíne 24. mája 2007 (č.l. 229 spisu) a 28. júna 2007 (č.l. 235 spisu) nevyplýva, že by odvolací súd rešpektoval § 129 ods. 1 O.s.p. a dokazovanie listinami založenými do spisu vykonal v súlade s týmto ustanovením. Aj z odôvodnenia rozsudku tohto súdu pritom vyplýva, že odvolací súd na obsah uvedených listín vzal zreteľ, skutočnosti z nich vyplývajúce zohľadnil a zahrnul do základu právneho posúdenia prejednáwanej veci.

Dovolací súd, usudzujúc z obsahu uvedených súdnych zápisníc, dospel k záveru, že v danej veci dokazovanie vyššie označenými listinami nebolo vykonané v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu (vyjadreného už v obdobných súvislostiach vo viacerých rozhodnutiach – vid' napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 3/2008) je v dôsledku toho konanie zaťažené tzv. inou procesnou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

So zreteľom na to, že v konaní došlo k uvedenej procesnej vade, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok zrušil vo výroku, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie; z rovnakého dôvodu zrušil aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej a vec vrátil Okresnému súdu Považská Bystrica na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

III. V súlade s praxou rozhodovania v konaní o dovolaní sa dovolací súd v predmetnom konaní o mimoriadnom dovolaní obmedzil len na konštatovanie, že došlo k procesnej vade v zmysle § 243f písm. b/ O.s.p., v dôsledku čoho ani neskúmal, či mimoriadnym dovolaním napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f písm. c/ O.s.p.). Posúdeniu preto medziiným nepodrobil ani správnosť riešenia otázky naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. septembra 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková